HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

12 septembrie 2007 *

În cauza T-243/05,

Republica Elenă, reprezentată de domnul G. Kanellopoulos și de doamna E. Svolopoulou, în calitate de agenți,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Comunităților Europene, reprezentată de doamna H. Tserepa-Lacombe și de domnul L. Visaggio, în calitate de agenți, asistați de N. Korogiannakis, avocat,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei 2005/354/CE a Comisiei din 29 aprilie 2005 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de către statele membre în temeiul Fondului European de Orientare și Garantare

* Limba de procedură: greaca.

Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare (JO L 112, p. 14), în măsura în care aceasta exclude anumite cheltuieli efectuate de către Republica Elenă în sectoarele culturilor arabile și al uleiului de măsline, precum și în materie de audit financiar,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a doua),

compus din domnii J. Pirrung, președinte, N. J. Forwood și S. Papasavvas, judecători,

grefier: doamna C. Kantza, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 20 martie 2007,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

1 Regulamentul (CEE) nr. 729/70 al Consiliului din 21 aprilie 1970 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 94, p. 13), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1287/95 al Consiliului din 22 mai 1995 (JO L 125, p. 1), a stabilit normele generale aplicabile finanțării politicii agricole comune.

Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 160, p. 103) a înlocuit Regulamentul nr. 729/70 și se aplică cheltuielilor efectuate începând cu 1 ianuarie 2000.

2 Potrivit articolului 1 alineatul (2) litera (b) și articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 729/70, precum și articolului 1 alineatul (2) litera (b) și articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1258/1999, secțiunea Garantare a Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) finanțează, în cadrul organizării comune a piețelor agricole, intervențiile menite să regularizeze aceste piețe, efectuate în conformitate cu normele comunitare.

3 Potrivit articolului 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 729/70 și articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1258/1999, Comisia decide cu privire la cheltuielile care urmează să fie excluse de la finanțarea comunitară în cazurile în care aceasta constată neconformitatea cheltuielilor cu normele comunitare. În cadrul evaluării sumelor care urmează să fie excluse, Comisia ține seama de natura și de gravitatea încălcării normelor, precum și de pierderile financiare suferite de Comunitatea Europeană.

4 Articolul 5 alineatul (2) litera (c) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 729/70 prevede că „un refuz de finanțare nu poate privi cheltuielile efectuate cu mai mult de 24 de luni înaintea comunicării statului membru interesat de către Comisie, în scris, a rezultatelor verificărilor [Comisiei]” [traducere neoficială]. Articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999 cuprinde o dispoziție identică.

5 Normele privind procedura de închidere a conturilor FEOGA rămân stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1663/95 al Comisiei din 7 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 729/70 privind procedura de închidere a

conturilor FEOGA, secțiunea Garantare (JO L 158, p. 6), astfel cum a fost modificat îndeosebi prin Regulamentul (CE) nr. 2245/1999 al Comisiei din 22 octombrie 1999 (JO L 273, p. 5).

6 Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95 prevede:

„Dacă, în urma unei anchete, Comisia consideră că respectivele cheltuieli nu au fost efectuate în conformitate cu normele comunitare, aceasta notifică statul membru în cauză cu privire la rezultatele controalelor sale și indică măsurile corective ce trebuie luate pentru a se asigura conformitatea pe viitor.

Comunicarea face trimitere la prezentul regulament. Statul membru răspunde în termen de două luni, iar Comisia își poate modifica poziția în consecință. În cazuri justificate, Comisia poate prelungi perioada acordată pentru răspuns.

După expirarea perioadei acordate pentru răspuns, Comisia invită statul membru la o discuție bilaterală și părțile încearcă să ajungă la o înțelegere privind măsurile ce urmează a fi luate și privind o evaluare a gravității încălcării și a pierderii financiare pentru Comunitate. În urma acestei discuții și la expirarea termenului limită fixat de către Comisie în urma discuției și după consultarea statelor membre pentru furnizarea unor informații suplimentare sau, atunci când statul membru nu acceptă invitația la o întrunire înainte de termenul limită stabilit de către Comisie, după ce termenul limită a expirat, Comisia comunică oficial concluziile sale statului membru, făcând trimitere la Decizia 94/442/CE a Comisiei. Fără a aduce atingere celui de al patrulea paragraf al prezentului alineat, această comunicare include o evaluare a posibilelor cheltuieli pe care Comisia intenționează să le excludă în baza articolului 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul […] nr. 729/70.

Statul membru informează Comisia cât se poate de repede despre măsurile corective adoptate pentru a se asigura conformitatea cu normele comunitare, precum și despre data intrării lor în vigoare. Comisia adoptă, după cum este cazul, una sau mai multe decizii în baza articolului 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul […] nr. 729/70 de excludere a cheltuielilor afectate de nerespectarea normelor comunitare până la data intrării în vigoare a măsurilor corective." [traducere neoficială]

7 Orientările privind aplicarea corecțiilor forfetare au fost definite în documentul nr. VI/5330/97 al Comisiei din 23 decembrie 1997, intitulat „Orientări privind calcularea consecințelor financiare în cadrul pregătirii deciziei de închidere a conturilor FEOGA-Garantare" (denumit în continuare „documentul nr. VI/5330/97"). În cazul în care informațiile furnizate de anchetă nu permit evaluarea pierderilor suportate de Comunitate, pornind de la o extrapolare a acestor pierderi, prin mijloace statistice sau prin referirea la alte date verificabile, poate fi luată în considerare o corecție forfetară. Rata corecției aplicate se ridică, în general, la 2 %, la 5 %, la 10 % sau la 25 % din cheltuielile declarate, în funcție de amploarea riscului de pierdere.

Istoricul cauzei

8 Prin Decizia 2005/354/CE din 29 aprilie 2005 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de către statele membre în temeiul Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare (JO L 112, p. 14, denumită în continuare „decizia atacată"), Comisia a exclus de la finanțarea comunitară, în ceea ce privește Republica Elenă, în sectoarele culturilor arabile și uleiului de măsline, precum și în materie de audit financiar, suma de 26 437 135,76 euro pentru exercițiile financiare 1996-1998, 2001 și 2002.

9 Motivele corecțiilor financiare efectuate de Comisie au fost rezumate în Raportul de sinteză AGRI-64241-2004 din 31 octombrie 2004 privind rezultatele controalelor în cadrul închiderii fondurilor FEOGA, secțiunea Garantare, în temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 729/70 și al articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 în ceea ce privește restituirile la export, fructele și legumele, produsele lactate, depozitarea publică, primele pe cap de animal, culturile arabile, uleiul de măsline și grăsimile, dezvoltarea rurală și întârzierile de plată (denumit în continuare „raportul de sinteză”).

10 Acțiunea vizează trei tipuri de corecții:

— o corecție forfetară de 5 % privind culturile arabile, ca urmare a nivelului insuficient de garantare a regularității cererilor, și anume 25 361 283 de euro pentru exercițiul 2002;

— o corecție specifică în valoare totală de 200 146,68 euro privind uleiul de măsline, ca urmare a întârzierilor în ceea ce privește retragerea autorizațiilor și a lipsei sancțiunilor privind calitatea pentru exercițiile 1996-1998;

— o corecție specifică de 488 788,96 euro pentru nerespectarea termenelor de plată (audit financiar) pentru exercițiul 2001, care reprezintă 455 070,44 euro privind ajutorul pentru măzăriche și 33 718,54 euro privind ajutorul la hectar pentru orez.

Procedura și concluziile părților

11 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 30 iunie 2005, Republica Elenă a introdus prezenta acțiune.

12 Republica Elenă solicită Tribunalului:

— anularea sau, în subsidiar, modificarea deciziei atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

13 Comisia solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la temeinicia acțiunii

14 Acțiunea privește trei intervenții finanțate de FEOGA, și anume cele privind culturile arabile, uleiul de măsline și auditul financiar. Tribunalul va analiza temeinicia motivelor invocate de Republica Elenă în această ordine, făcând distincție în funcție de cele trei intervenții.

Cu privire la culturile arabile

Reglementarea comunitară

15 Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului din 27 noiembrie 1992 de stabilire a unui sistem integrat de gestionare și control pentru anumite scheme de ajutoare comunitare (JO L 355, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1593/2000 al Consiliului din 17 iulie 2000 (JO L 182, p. 4, Ediție specială, 03/vol. 34, p. 39), prevede că fiecare stat membru creează un astfel de sistem (denumit în continuare „SIGC"), care se aplică în special schemei de sprijin pentru producătorii de anumite culturi arabile.

16 Potrivit articolului 1 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 3508/92, SIGC se aplică, între altele, ajutoarelor prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 1765/92 al Consiliului din 30 iunie 1992 de stabilire a unei scheme de sprijin pentru producătorii de anumite culturi arabile (JO L 181, p. 12), înlocuit începând cu 1 iulie 2000 cu Regulamentul (CE) nr. 1251/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 de stabilire a unei scheme de sprijin pentru producătorii de anumite culturi arabile (JO L 160, p. 1).

17 Potrivit articolului 2 din Regulamentul nr. 3508/92:

„[SIGC] conține următoarele elemente:

(a) o bază de date electronică;

(b) un sistem de identificare a parcelelor agricole;

(c) un sistem de identificare și de înregistrare a animalelor;

(d) cereri de ajutor;

(e) un sistem integrat de control.” [traducere neoficială]

18 Articolul 7 din Regulamentul nr. 3508/92 prevede că SIGC „acoperă ansamblul cererilor de ajutor prezentate, în special în ceea ce privește controalele administrative, controalele la fața locului și, dacă este cazul, verificările prin teledetecție aeriană sau spațială”. [traducere neoficială]

19 Conform articolului 8 din Regulamentul nr. 3508/92:

„(1) Statul membru realizează un control administrativ al cererilor de ajutor.

(2) Controalele administrative sunt completate prin controale la fața locului privind un eșantion al exploatațiilor agricole. Pentru ansamblul acestor controale, statul membru stabilește un plan de eșantionare.

(3) Fiecare stat membru desemnează o autoritate responsabilă cu coordonarea controalelor prevăzute de prezentul regulament.

(4) Autoritățile naționale pot, în condiții ce urmează a fi stabilite, să utilizeze teledetecția pentru a stabili suprafețele parcelelor agricole, pentru a identifica utilizarea și pentru a verifica starea acestora.

[…]”[traducere neoficială]

20 Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 3508/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2466/96 al Consiliului din 17 decembrie 1996 (JO L 335, p. 1), prevede că SIGC se aplică, începând cu 1 februarie 1993, în ceea ce privește cererile de ajutor, un sistem alfanumeric de identificare și înregistrare a speciilor bovine și sistemul integrat de control menționat la articolul 7 și, cel mai târziu începând cu 1 ianuarie 1997, în ceea ce privește celelalte elemente menționate la articolul 2.

21 Normele de aplicare a SIGC erau stabilite, pentru exercițiile vizate de decizia atacată, de Regulamentul (CEE) nr. 3887/92 al Comisiei din 23 decembrie 1992 de stabilire a normelor de aplicare a SIGC pentru anumite scheme de ajutoare comunitare (JO L 391, p. 36), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2801/1999 al Comisiei din 21 decembrie 1999 (JO L 340, p. 29).

22 Articolele 6 și 7 din Regulamentul nr. 3887/92 prevăd normele detaliate privind controalele ce trebuie efectuate de către autoritățile statelor membre.

Raportul de sinteză

23 Între 6 și 9 august 2001 și între 15 și 17 aprilie 2002, serviciile Comisiei au efectuat în Grecia inspecții privind punerea în aplicare a instrumentelor necesare pentru asigurarea legalității și a regularității plăților în sectorul culturilor arabile.

24 Potrivit punctului B.7.1.1 din raportul de sinteză, Grecia nu pusese în aplicare, în ceea ce privește anul de recoltă 2001, SIGC și nici procedura de autorizare, prin care Ministerul Agriculturii fusese invitat, începând cu 16 octombrie 1995, să asigure realizarea tuturor controalelor necesare înainte de efectuarea plăților către beneficiari. Comisia arată că organismul însărcinat cu plățile (Gedidagep) a continuat totuși să efectueze aceste plăți fără a dispune de dovezi care să ateste verificarea prealabilă a cererilor respective de către alte servicii, în special de către anumite prefecturi.

25 În ceea ce privește punerea în aplicare a SIGC, același punct al raportului de sinteză subliniază că sistemul de identificare a parcelelor agricole (denumit în continuare „SIPA") (a se vedea punctul 17 de mai sus), care trebuia finalizat până la 1 ianuarie 1997 (a se vedea punctul 20 de mai sus), nu era încă definitivat în 2003 și că doar 67,5 % din suprafețele culturilor arabile și din suprafețele furajere au fost identificate în SIPA cu parcele de referință pe baza ortofotografiilor. Prin urmare, în opinia Comisiei, o parte importantă a terenurilor, reprezentând 28,2 % din suprafețele avute în vedere, a fost identificată cu ajutorul unor materiale neadecvate, în timp ce 4,3 % din suprafețe nu au fost identificate deloc.

26 Potrivit raportului de sinteză, controalele efectuate la fața locului au fost de o calitate insuficientă și, în plus, au avut ca obiect un eșantion redus de cereri de ajutor și, prin urmare, nu au fost suficiente pentru a asigura o verificare adecvată a eligibilității în 100 % din cazuri sau pentru a împiedica un cumul anormal de ajutoare. Pentru a fi eficiente, inspecțiile clasice trebuie efectuate înainte sau la puțin timp după recoltare. Or, majoritatea culturilor fiind recoltate între sfârșitul lunii mai și începutul lunii iulie, Comisia arată că autoritățile elene nu au putut garanta, pentru anul 2001, respectarea condițiilor în care sunt acordate ajutoarele, întrucât 28 % din inspecțiile clasice au fost realizate după 31 august. Potrivit Comisiei, această împrejurare prezintă o importanță deosebită pentru culturile de grâu dur, care se recoltează în luna iulie și care reprezintă între 40 și 50 % din suprafețele de culturi arabile grecești. În raportul de sinteză, Comisia menționează, de asemenea, deficiențe în ceea ce privește calitatea controalelor prin teledetecție (întârziere în încheierea contractelor, precum și în ceea ce privește vizitele de monitorizare și comunicarea rezultatelor administrației, vechimea fotografiilor, nerespectarea recomandărilor privind toleranțele tehnice).

27 În ceea ce privește procedura de autorizare, Comisia constată o situație nesatisfăcătoare în cadrul prefecturilor, în special la nivelul organizării personalului, al realizării controalelor, precum și al sarcinilor asumate de organizațiile sindicale ale agricultorilor.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe necompetența *ratione temporis* a Comisiei

— Argumentele părților

28 În primul rând, guvernul elen menționează limitarea stabilită de dispozițiile citate la punctul 4 de mai sus. Acesta subliniază apoi că Regulamentul nr. 1663/95 precizează, în articolul 8 alineatul (1) primul paragraf, conținutul comunicării scrise prin care Comisia comunică rezultatul verificărilor sale statelor membre. Guvernul arată, de asemenea, că aceeași dispoziție prevedea, înainte de modificarea sa prin Regulamentul nr. 2245/1999, că trebuia inclusă în comunicarea respectivă o evaluare a cheltuielilor pe care Comisia intenționa să le excludă în temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 729/70 și al articolului 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999.

29 Or, limitarea prevăzută de articolele la care se face referire la punctul 4 de mai sus ar avea drept scop protejarea statelor membre împotriva insecurității juridice care ar exista în cazul în care Comisia ar fi în măsură să repună în discuție cheltuielile efectuate cu mai mulți ani înaintea adoptării unei decizii privind conformitatea lor cu normele comunitare. În plus, respectiva limitare ar avea drept obiectiv consolidarea transparenței procedurii, informând statul membru în timp util cu privire la estimarea prejudiciului financiar, dar și cu privire la corecția avută în vedere. Rolul important al statelor membre în procedura închiderii conturilor FEOGA ar justifica dreptul acestora de a fi pe deplin informate în diversele stadii ale procedurii și de a-și prezenta de fiecare dată observațiile.

30 Prin urmare, guvernul elen apreciază că trebuie verificat dacă fiecare comunicare făcută în temeiul articolului 8 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1663/95 îndeplinește cerințele acestei dispoziții. În acest cadru, expresia

„evaluarea posibilelor cheltuieli pe care Comisia intenționează să le excludă” ar trebui interpretată în sensul că o indicare în cifre a cuantumului cheltuielilor în cauză nu este necesară și că este suficient să se indice elementele care permit cel puțin calcularea aproximativă a acestui cuantum.

31 Aceste aprecieri nu pot fi repuse în discuție de modificarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95 prin Regulamentul nr. 2245/1999. Într-adevăr, deplasarea obligației de a evalua corecția financiară nu poate demonstra o dorință din partea legiuitorului de a suprima protecția în favoarea statelor membre menționată la punctul 29 de mai sus. În schimb, intenția sa ar fi fost aceea de a include în cadrul procedurii de închidere a conturilor FEOGA opinia statului membru interesat. Din aceasta ar rezulta că o comunicare care nu include o evaluare a cheltuielilor pe care Comisia intenționează să le excludă nu poate determina începerea curgerii termenului de 24 de luni prevăzut de Regulamentele nr. 729/70 și nr. 1258/1999. Jurisprudența a afirmat că a doua comunicare, prevăzută de articolul 8 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 1663/95, este cea care determină începerea curgerii termenului de 24 de luni, întrucât în această comunicare Comisia face referire la cheltuielile pe care intenționează să le excludă.

32 În speță, prima comunicare în care Comisia a efectuat o evaluare a cheltuielilor pe care își propunea să le excludă ar fi fost o scrisoare din 16 februarie 2004. Din aceasta ar rezulta necompetența Comisiei *ratione temporis* de a impune o corecție privind cheltuielile efectuate înainte de 16 februarie 2002. Prin urmare, decizia atacată ar trebui anulată în măsura în care aplică, în domeniul culturilor arabile, o corecție financiară a cheltuielilor privind anul de recoltă 2001.

33 Comisia, în ceea ce o privește, neagă faptul că ar fi comunicat pentru prima dată rezultatele verificărilor sale prin scrisoarea din 16 februarie 2004. Aceasta precizează că făcuse deja acest lucru prin două scrisori, din 1 martie și din 21 august 2002, care îndeplineau cerințele articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95.

34 Pe de altă parte, articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 2245/1999, nu ar mai impune Comisiei să facă o evaluare a cheltuielilor care urmează a fi excluse în comunicarea sa către statele membre. Această comunicare ar avea un rol de avertisment. În plus, ar trebui operată o distincție între, pe de o parte, „comunicarea constatărilor", menționată în articolul 8 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1663/95 și, pe de altă parte, „comunicarea oficială a concluziilor", menționată inițial de al doilea paragraf din aceeași dispoziție, ulterior de al treilea paragraf din aceasta, după modificarea sa prin Regulamentul nr. 2245/1999. Comunicarea constatărilor nu ar trebui să răspundă unor condiții de formă la fel de stricte precum comunicarea oficială a concluziilor. Prin urmare, Comisia consideră că scrisorile din 1 martie și din 21 august 2002 îndeplineau, contrar susținerilor guvernului elen, cerințele privind comunicarea rezultatelor verificărilor sale.

35 Comisia se întemeiază pe o interpretare literală a articolului 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999 și a articolului 8 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1663/95 pentru a deduce din acestea că momentul de la care începe să curgă termenul de 24 de luni este scrisoarea prin care aceasta comunică rezultatele verificărilor sale. Lăsând la o parte această interpretare, obiectul acestei din urmă dispoziții ar consta într-o mai bună protecție a drepturilor procedurale ale statelor membre. Prin urmare, argumentația guvernului elen întemeiată pe o jurisprudență elaborată ținând seama de fosta formulare a articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95 nu poate fi reținută.

— Aprecierea Tribunalului

36 Dintr-o jurisprudență constantă reiese că articolul 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 729/70 și articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999, pe de o parte, și articolul 8 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1663/95, pe de altă parte, vizează aceeași etapă a procedurii de închidere a

conturilor FEOGA, și anume trimiterea primei comunicări de către Comisie statului membru după terminarea controalelor pe care aceasta le-a efectuat. Prin urmare, articolul 8 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1663/95 precizează conținutul comunicării scrise, menționate de articolul 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 729/70 și de articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999 (Hotărârea Curții din 24 ianuarie 2002, Finlanda/Comisia, C-170/00, Rec., p. I-1007, punctele 26 și 27, Hotărârea Curții din 13 iunie 2002, Luxemburg/Comisia, C-158/00, Rec., p. I-5373, punctul 23, și Hotărârea Curții din 24 februarie 2005, Grecia/Comisia, C-300/02, Rec., p. I-1341, punctul 68).

37 Înainte de modificarea sa prin Regulamentul nr. 2245/1999, articolul 8 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1663/95 prevedea că respectiva comunicare trebuie să indice măsurile corective ce trebuie luate pentru a garanta pe viitor respectarea normelor în cauză, precum și o evaluare a cheltuielilor pe care Comisia intenționează să le excludă, și să facă referire la Regulamentul nr. 1663/95 (Hotărârea Finlanda/Comisia, citată la punctul 36 de mai sus, punctul 26, Hotărârea Luxemburg/Comisia, citată la punctul 36 de mai sus, punctul 23, și Hotărârea Grecia/Comisia, citată la punctul 36 de mai sus, punctul 69).

38 Cu toate acestea, obligația Comisiei de a menționa, în comunicarea pe care o trimite statului membru vizat în temeiul articolului 8 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1663/95, o evaluare a cheltuielilor pe care aceasta intenționează să le excludă a fost abrogată de Regulamentul nr. 2245/1999. De acum înainte această evaluare trebuie să figureze în scrisoarea trimisă după discuțiile bilaterale, conform articolului 8 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 1663/95, cu modificările ulterioare.

39 Guvernul elen nu contestă faptul că, în prima scrisoare pe care Comisia o trimite la sfârșitul anchetei sale, aceasta nu mai este obligată să efectueze o evaluare a cheltuielilor ce urmează a fi excluse. Guvernul elen arată totuși că, dacă de acum înainte Comisia trebuie să efectueze această evaluare în a doua scrisoare, pe care o trimite la sfârșitul discuțiilor bilaterale și înainte de procedura de conciliere, momentul de la care începe să curgă termenul de 24 de luni trebuie considerat de acum înainte ca

fiind expedierea acestei scrisori. În scopul susținerii afirmației sale, guvernul elen se sprijină pe formularea hotărârilor menționate mai sus, conform căreia, în cazul în care Comisia nu respectă obligațiile pe care și le-a impus prin Regulamentul nr. 1663/95, această încălcare poate, în funcție de importanța sa, să golească de conținut garanția procedurală acordată statelor membre prin dispozițiile regulamentelor nr. 729/70 și nr. 1258/1999, care limitează în timp cheltuielile ce pot face obiectul unui refuz de finanțare de către FEOGA.

40 Dacă, prin urmare, comunicarea evaluării cheltuielilor ce urmează a fi excluse face parte din „garanția procedurală acordată statelor membre de articolul 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 729/70 și de articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999", trebuie să se conchidă, în opinia guvernului elen, că termenul de 24 de luni trebuie să se calculeze începând cu momentul la care este efectuată această comunicare.

41 Argumentația guvernului elen nu poate fi primită. Trebuie amintit că, atât potrivit articolului 5 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 729/70, cât și potrivit articolului 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999, termenul de 24 de luni se calculează începând cu momentul la care Comisia comunică statului membru interesat rezultatele verificărilor sale, și anume rezultatele investigațiilor la fața locului, în statele membre, efectuate de serviciile sale (Hotărârea Finlanda/Comisia, citată la punctul 36 de mai sus, punctul 27).

42 Prin urmare, Regulamentele nr. 729/70 și nr. 1258/1999 nu impun nicidecum Comisiei să prezinte o evaluare a cheltuielilor pe care aceasta intenționează să le excludă pentru ca termenul de 24 de luni să înceapă să curgă. Această cerință nu era prevăzută decât în Regulamentul nr. 1663/95, înainte de modificarea sa prin Regulamentul nr. 2245/1999. Prin urmare, garanția procedurală conferită, sub forma termenului de 24 de luni, de dispozițiile sus-menționate ale Regulamentelor nr. 729/70 și nr. 1258/1999 depinde doar de comunicarea rezultatelor verificărilor Comisiei, și nu de o evaluare a cheltuielilor pe care aceasta din urmă intenționează să le excludă.

Într-adevăr, aceste rezultate sunt cele care reprezintă baza oricărei corecții și care trebuie comunicate statului membru cât mai repede posibil pentru ca acesta din urmă să poată remedia deficiențele constatate în cel mai scurt timp și, prin urmare, să poată evita noi corecții pe viitor.

43 Din aceasta rezultă că, deși evaluarea cheltuielilor ce urmează a fi excluse se efectuează de acum înainte în a doua comunicare a Comisiei trimisă statului membru vizat la sfârșitul discuțiilor bilaterale, termenul de 24 de luni se calculează, potrivit Regulamentelor nr. 729/70 și nr. 1258/1999, tot începând cu prima comunicare, ce expune rezultatele verificărilor.

44 Această poziție nu afectează drepturile procedurale invocate de către guvernul elen. Într-adevăr, deciziile în materie de închidere a conturilor FEOGA sunt adoptate în urma unei proceduri contradictorii în cursul căreia statele membre interesate dispun de toate garanțiile necesare pentru prezentarea punctului lor de vedere (Hotărârea Curții din 29 ianuarie 1998, Grecia/Comisia, C-61/95, Rec., p. I-207, punctul 39). În special, începând cu intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 2245/1999, statele membre păstrează posibilitatea de a-și expune poziția cu privire la constatările pe care le formulează Comisia la sfârșitul investigațiilor sale în scrisoarea prevăzută în acest sens de articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1663/95, cu modificările ulterioare, precum și în cursul discuției bilaterale care urmează. În privința corecțiilor avute în vedere, care sunt comunicate pentru prima dată în scrisoarea trimisă după discuțiile bilaterale, statele membre au posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere în cursul etapelor următoare ale procedurii, în special prin sesizarea în acest sens a organului de conciliere.

45 În aceste condiții, nu se poate considera că statele membre se află într-o stare de incertitudine insuportabilă, cum a susținut guvernul elen, în cazul în care Comisia nu le aduce la cunoștință, din momentul primei sale comunicări, evaluarea sa privind cheltuielile pe care intenționează să le excludă de la finanțarea comunitară. Într-adevăr, chiar și înainte de modificarea Regulamentului nr. 1663/95, evaluarea acestor cheltuieli, pe care Comisia o efectua în prima sa comunicare, nu era definitivă și, prin

urmare, era susceptibilă de a fi revizuită în lumina răspunsurilor furnizate de statul membru în cursul procedurii administrative. În consecință, cât timp corecția finală nu este adoptată, o incertitudine cu privire la nivelul său este inerentă oricărei proceduri care prevede contacte bilaterale prealabile adoptării deciziei definitive.

46 Așadar, scrisoarea trimisă în temeiul articolului 8 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 1663/95, cu modificările ulterioare, este cea care marchează momentul de la care începe să curgă termenul de 24 de luni. În speță, Comisia a comunicat autorităților elene rezultatele verificărilor sale prin scrisorile din 1 martie și din 21 august 2002. Întrucât corecția forfetară aplicată privea doar cheltuielile exercițiului 2002, aceasta a fost efectuată cu respectarea termenului de 24 de luni prevăzut la articolul 7 alineatul (4) al cincilea paragraf din Regulamentul nr. 1258/1999. Primul motiv de anulare trebuie, așadar, să fie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe erori de drept și de fapt, însoțite de o motivare insuficientă

— Argumentele părților

47 În primul rând, guvernul elen arată că SIPA nu reprezintă un control, ci un mijloc de control.

48 În al doilea rând, procentul de 67,5 % din terenuri care au fost corect identificate drept culturi arabile și suprafețe furajere ar corespunde, în realitate, unui procent de 70,5 % din suprafețele care au făcut obiectul unei plăți. Într-adevăr, autoritățile elene

nu ar fi efectuat nicio plată pentru cele 4,3 % din terenuri care nu au fost identificate (a se vedea punctul 25 de mai sus). Acest element este important, întrucât contrazice unul dintre argumentele pe care Comisia a întemeiat corecția în litigiu.

49 În al treilea rând, guvernul elen arată că sistemul alfanumeric în vigoare înainte de adoptarea SIPA se întemeia pe elemente (planuri și documente cadastrale, hărți etc.) corespunzând celor pe baza cărora au fost identificate 28,2 % din suprafețele declarate (a se vedea punctul 25 de mai sus).

50 În al patrulea rând, autoritățile ar fi efectuat, înainte de punerea în aplicare a SIPA, diverse tipuri de controale (la fața locului, încrucișate etc.) pe baza sistemului alfanumeric de identificare a parcelelor, fără a suscita îndoieli cu privire la fiabilitatea acestuia din urmă, care a fost doar ameliorat de SIPA.

51 Din cele ce precedă ar rezulta că, în ceea ce privește anul de recoltă 2001, SIPA s-a aplicat la 70 % din suprafețele declarate, în timp ce pentru restul suprafețelor, autoritățile elene au pus în aplicare un sistem care, deși nu era compatibil cu SIPA, a fost absolut fiabil și operațional. Prin urmare, toate plățile efectuate pentru anul de recoltă 2001 au fost acoperite de un sistem de control fiabil și operațional.

52 Guvernul elen contestă obiecția conform căreia Gedidagep ar fi continuat să efectueze plăți fără să dispună de dovezi care să ateste verificarea cererilor respective de către alte servicii, în special de către anumite prefecturi (a se vedea punctul 24 de mai sus). Subliniind totodată caracterul riguros al procedurii de închidere a conturilor FEOGA, guvernul elen evidențiază faptul că Gedidagep a fost înlocuit, în calitate de serviciu al Ministerului Agriculturii și organism însărcinat cu plățile, de Opekepe în cursul anului 2001, element de fapt în legătură cu care Comisia era la curent.

53 Ar trebui, așadar, să se anuleze decizia atacată în măsura în care impune corecția forfetară în cauză.

54 Conform Comisiei, guvernul elen admite că SIPA nu era operațional, însă arată că autoritățile elene aplicau sisteme de control diferite dar adecvate, în opinia acestora, pentru a obține același rezultat. Or, conform unei jurisprudențe constante, chiar presupunând că au fost organizate controale alternative, statele membre ar fi obligate să aplice măsuri specifice de control adoptate printr-un regulament, fără a fi necesar să se aprecieze dacă eventuala aplicare a unui sistem de control diferit ar fi mai eficientă.

55 Prin urmare, admițând că autoritățile elene nu au efectuat plăți pentru cele 4,3 % din suprafețe care nu au fost identificate, identificarea a 28,2 % din suprafețe pe baza unui sistem care nu este compatibil cu SIPA și care este, de altfel, nefiabil ar justifica pe deplin corecția forfetară aplicată. În plus, SIPA necesita o aplicare pe ansamblul suprafețelor în scopul garantării exactității rezultatelor pe care le prezintă.

56 În privința referirii la numele exact al organismului însărcinat cu plățile, Comisia subliniază lipsa pertinenței acestui element, precum și faptul că Opekepe a înlocuit Gedidagep începând cu 3 septembrie 2001, în timp ce ancheta în cauză a avut loc în august 2001.

— Aprecierea Tribunalului

57 În temeiul unei jurisprudențe constante, sarcina care revine Comisiei, în scopul dovedirii existenței unei încălcări a normelor organizării comune a piețelor agricole,

nu este aceea de a demonstra în mod exhaustiv insuficiența controalelor efectuate de către administrațiile naționale sau incorectitudinea cifrelor transmise de acestea, ci de a prezenta un element de probă cu privire la îndoiala serioasă și rezonabilă pe care o are față de aceste controale sau cifre. Această ușurare a sarcinii probei în favoarea Comisiei se explică prin faptul că statul membru este cel care se află în poziția cea mai potrivită pentru a obține și a verifica datele necesare închiderii conturilor FEOGA și care trebuie, prin urmare, să prezinte dovada cea mai detaliată și mai completă a realității controalelor sale sau a cifrelor sale și, dacă este cazul, a inexactității afirmațiilor Comisiei (Hotărârea Curții din 11 ianuarie 2001, Grecia/Comisia, C-247/98, Rec., p. I-1, punctele 7-9, Hotărârea Curții din 6 martie 2001, Țările de Jos/Comisia, C-278/98, Rec., p. I-1501, punctele 39-41, și Hotărârea Curții din 19 iunie 2003, Spania/Comisia, C-329/00, Rec., p. I-6103, punctul 68).

58 Astfel, în speță, trebuie verificat dacă guvernul elen a demonstrat inexactitatea aprecierilor Comisiei sau lipsa riscului de pierdere sau de existență a unei neregularități pentru FEOGA (a se vedea, în acest sens, Hotărârea Curții din 24 februarie 2005, Țările de Jos/Comisia, C-318/02, nepublicată în Recueil, punctul 36) pe baza aplicării unui sistem de control fiabil și eficient (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 24 februarie 2005, Grecia/Comisia, citată la punctul 36 de mai sus, punctul 95).

59 În privința argumentului întemeiat pe procentul exact al suprafețelor acoperite de SIPA, acesta trebuie analizat împreună cu argumentul privind utilizarea unui sistem alfanumeric fiabil și operațional, altul decât SIPA, pentru identificarea a 28,2 % din terenurile declarate. Trebuie subliniat în acest sens că, atunci când un regulament stabilește măsuri specifice de control, statele membre sunt obligate să le aplice fără a fi necesară aprecierea temeiniciei afirmației acestora conform căreia eventuala aplicare a unui sistem de control diferit ar fi mai eficientă (Hotărârea Curții din 21 martie 2002, Spania/Comisia, C-130/99, Rec., p. I-3005, punctul 87, și Hotărârea Curții din 9 septembrie 2004, Grecia/Comisia, C-332/01, Rec., p. I-7699, punctul 62).

60 Prin urmare, chiar presupunând că au fost organizate controale alternative, acest fapt nu poate modifica aprecierea Comisiei întemeiată pe neaplicarea SIPA, împrejurare de altfel necontestată de guvernul elen. În consecință, întrebarea dacă ponderea terenurilor acoperite de aplicarea SIPA se ridică la 67,5 % sau la 70,5 % nu prezintă o importanță hotărâtoare, dat fiind că o parte semnificativă a suprafețelor în cauză nu era acoperită de SIPA.

61 În plus, trebuie amintită importanța pe care o are punerea în aplicare a SIGC. Într-adevăr, identificarea parcelelor agricole, neterminată încă în întregime în Grecia, reprezintă ca atare un element cheie al aplicării corecte a sistemelor legate de suprafață. Lipsa unui sistem fiabil de identificare a parcelelor implică în sine un risc ridicat de prejudiciu pentru bugetul comunitar (Hotărârea Curții din 24 februarie 2005, Grecia/Comisia, citată la punctul 36 de mai sus, punctul 97, și Hotărârea Curții din 17 martie 2005, Grecia/Comisia, C-285/03, nepublicată în Recueil, punctul 62).

62 În privința înlocuirii Gedidagep cu Opekepe, trebuie constatat că guvernul elen nu a demonstrat cum putea fi afectată temeinicia obiecțiilor formulate de Comisie de o pretinsă eroare privind numele organismului plătitor.

63 Întrucât guvernul elen nu a reușit să demonstreze inexactitatea aprecierilor Comisiei și nici absența consecințelor asupra bugetului comunitar a neregulilor constatate, al doilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea documentului nr. VI/5330/97 și a principiului proporționalității, pe o eroare de fapt și pe o motivare insuficientă privind rata corecției forfetare în cauză

— Argumentele părților

64 Guvernul elen se referă la aprecierile care figurează la punctele 48-50 de mai sus, adăugând că trebuie să se țină seama, de asemenea, de dificultățile ce rezultă din fragmentarea importantă a parcelelor agricole, precum și de progresul realizat începând cu anul 2001. Într-adevăr, SIPA ar acoperi astăzi 90 % din suprafața țării.

65 În privința inspecțiilor clasice (a se vedea punctul 26 de mai sus), guvernul elen subliniază că acestea au privit mai mult de 10 % din cererile de ajutor și că este vorba, așadar, de un procent superior celui impus de reglementarea comunitară. În plus, mai mult de 200 000 ha din respectivele suprafețe ar reprezenta culturi de primăvară (porumb), care sunt recoltate până la mijlocul toamnei, ceea ce ar explica posibilitatea efectuării de inspecții după 31 august. Climatul cald și uscat care domină în țară ar favoriza de altfel menținerea reziduurilor culturii într-o stare relativ identificabilă pe o perioadă destul de lungă, ceea ce ar permite identificarea culturii de grâu dur. În cazul în care controlul s-ar efectua după recoltare, autoritățile competente le-ar solicita producătorilor să nu distrugă reziduurile, în scopul finalizării inspecțiilor. Astfel, obiecția Comisiei privind inspecțiile clasice nu poate justifica sau întemeia în mod corespunzător corecția forfetară aplicată.

66 În ceea ce privește controalele prin teledetecție (a se vedea punctul 26 de mai sus), guvernul elen arată că întârzierile datorate procedurilor de adjudecare nu ar putea

afecta exactitatea rezultatelor controalelor și că, prin urmare, nu ar putea reprezenta un veritabil risc pentru FEOGA. Într-adevăr, teledetecția s-ar efectua pe bază de imagini din satelit obținute înainte de recoltare și în diferite stadii ale dezvoltării.

67 În ceea ce privește toleranța tehnică admisă (a se vedea punctul 26 de mai sus), guvernul elen arată că aceasta a fost stabilită la aproximativ 3 m în urma unei anchete și în conformitate cu specificațiile tehnice stabilite în colaborare cu Centrul Comun de Cercetare din Ispra (documentul din 24 noiembrie 2000). În plus, această toleranță, care s-ar fi aplicat la ortofotografiile din 1996-1998, ar fi de preferat celei stabilite la aproximativ 5 m, care s-ar fi aplicat dacă autoritățile ar fi utilizat imagini din satelit.

68 În privința vechimii ortofotografiilor, datând din anii 1996-1998, Comisia însăși ar fi admis, în scrisoarea sa din 21 august 2002, că o vechime de cinci ani este considerată satisfăcătoare. Prin urmare, obiecțiile privind controalele prin teledetecție nu ar putea justifica sau întemeia în mod corespunzător corecția forfetară aplicată, care, în orice caz, ar fi viciată de o motivare insuficientă.

69 Cu titlu subsidiar, guvernul elen arată că o corecție ce nu depășește 2 % din cheltuielile declarate ar fi conformă principiului proporționalității.

70 Comisia, în ceea ce o privește, reiterează aprecierea care figurează la punctul 55 de mai sus. SIPA ar reprezenta un element-cheie în sistemul controalelor, al căror număr, frecvență sau rigoare nu ar fi fost respectate de Republica Elenă astfel cum preconizează reglementarea comunitară.

71 Comisia nu neagă progresul realizat până în prezent (a se vedea punctul 64 de mai sus), ci subliniază că acesta privește perioade ulterioare celei în cauză.

72 În privința argumentelor referitoare la posibilitatea de a efectua controale după recoltare (a se vedea punctul 65 de mai sus), Comisia își menține opinia că, după recoltare, o parcelă nu oferă informații suficient de precise cu privire la producție. Aceasta subliniază că măsurile de sprijin în cauză se bazează pe producție, și nu pe suprafața cultivată. Pe de altă parte, grâul dur, a cărui recoltare are loc spre sfârșitul lunii iulie și la începutul lunii august, ar reprezenta partea majoritară a culturilor.

73 Comisia confirmă că acceptă toleranța de aproximativ 3 m, precizând, totuși, că nu a formulat în cauză o obiecție referitoare la aceasta. În schimb, obiecția sa se referea la toleranța de 5 % pentru cel puțin 50 % din suprafața controlată. Această toleranță ar fi prevăzută în documentul de lucru nr. VI/8388/94 privind recomandările pentru măsurările la fața locului ale suprafețelor și ar fi menționată în documentul din 24 noiembrie 2000, elaborat de Centrul Comun de Cercetare (a se vedea punctul 67 de mai sus).

74 În privința vechimii ortofotografiilor, Comisia precizează că acceptă o vechime de până la cinci ani pentru constituirea SIPA, dar controalele la fața locului necesită fotografii din același an. Într-adevăr, în opinia Comisiei, ortofotografii arhivate pot servi pentru măsurători în cadrul SIPA. Totuși, ar fi evident imposibil să se utilizeze ortofotografii vechi pentru înregistrarea recoltei corespunzătoare unui exercițiu financiar ulterior. Dat fiind că ajutoarele prevăzute de Regulamentele nr. 1765/92 și nr. 1251/1999 sunt calculate pe baza producției, Comisia consideră că prezintă o importanță fundamentală constatarea că o anumită parcelă a fost cultivată în cursul unui an de recoltă specific cu o anumită cultură. Or, această constatare nu ar putea fi întemeiată decât pe fotografii din același an de recoltă.

— Aprecierea Tribunalului

75 În ceea ce privește argumentul reiterat privind procentul exact al suprafețelor acoperite de SIPA, precum și privind aplicarea altor metode de control, trebuie să se facă trimitere la analiza efectuată la punctele 59 și 60 de mai sus.

76 De altfel, în Hotărârea sa din 24 februarie 2005, Grecia/Comisia, citată la punctul 36 de mai sus (punctele 97 și 100), și în Hotărârea din 17 martie 2005, Grecia/Comisia, citată la punctul 61 de mai sus (punctele 62-64), Curtea a considerat că nefinalizarea SIGC justifica în sine aplicarea unei corecții forfetare de 5 % fără a fi necesar să se analizeze în detaliu aspectele legate de calitatea controalelor prin teledetecție sau de rata controalelor efectuate la fața locului.

77 Argumentul invocat de guvernul elen în cursul ședinței, conform căruia Tribunalul ar trebui să se îndepărteze de la această soluție, dat fiind progresul realizat în finalizarea SIGC, nu poate fi acceptat. Într-adevăr, chiar dacă ar fi stabilită existența ameliorărilor în ceea ce privește funcționarea SIGC, guvernul elen nu poate susține că, în temeiul acestei constatări, rata corecțiilor ce trebuie efectuate trebuie redusă. Într-adevăr, în pofida acestor ameliorări, riscul unui prejudiciu pentru FEOGA a continuat să fie foarte ridicat din cauza nefinalizării unei părți importante a SIGC de la expirarea termenului impus pentru punerea în aplicare a acestuia din urmă, și anume de la 1 ianuarie 1997 (Hotărârea din 24 februarie 2005, Grecia/Comisia, citată la punctul 36 de mai sus, punctul 99, și Hotărârea din 17 martie 2005, Grecia/Comisia, citată la punctul 61 de mai sus, punctul 63).

78 Prin urmare, corecția financiară în cauză pare conformă orientărilor stabilite de Comisie în documentul nr. VI/5330/97. Al treilea motiv trebuie, așadar, să fie respins în întregime, fără a fi necesar a se pronunța asupra temeiniciei argumentului privind

controalele prin teledetecție bazate pe imagini din satelit obținute înainte de recoltă și a celui privind vechimea acceptabilă a ortofotografiilor.

Cu privire la uleiul de măsline

Reglementarea comunitară

79 Normele generale privind ajutoarele în sectorul uleiului de măsline erau stabilite, pentru exercițiile în cauză, de Regulamentul (CEE) nr. 3089/78 al Consiliului din 19 decembrie 1978 de adoptare a regulilor generale privind ajutoarele la consumul de ulei de măsline (JO L 369, p. 12), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1582/96 al Consiliului din 30 iulie 1996 (JO L 206, p. 13).

80 Normele de aplicare a sistemului de ajutoare la consumul de ulei de măsline erau stabilite, pentru exercițiile în cauză, de Regulamentul (CEE) nr. 2677/85 al Comisiei din 24 septembrie 1985 de stabilire a normelor de punere în aplicare a sistemului de ajutoare la consumul de ulei de măsline (JO L 254, p. 5), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 643/93 al Comisiei din 19 martie 1993 (JO L 69, p. 19) și prin Regulamentul (CE) nr. 887/96 al Comisiei din 15 mai 1996 (JO L 119, p. 16).

Raportul de sinteză

81 Ținând seama de inspecțiile efectuate deja de către Comisie în iulie 1996 (privind exercițiile 1994 și 1995), controlul în sectorul uleiului de măsline a fost limitat, în

cauză, la o analiză documentară cuprinzând numeroase schimburi de corespondență între 1999 și 2001 (punctul B.8.4.1 din raportul de sinteză). Această analiză a confirmat faptul că diverse probleme identificate privind exercițiile 1994 și 1995 au persistat, deși fuseseră introduse ameliorări notabile.

82 Astfel, s-a aplicat o corecție specifică în valoare totală de 200 146,68 euro pentru exercițiile 1996-1998 (punctul B.8.4.3 din raportul de sinteză).

Argumentele părților

83 Guvernul elen invocă un singur motiv de anulare întemeiat pe necompetența *ratione temporis* a Comisiei. Într-adevăr, referindu-se la analiza efectuată în cadrul primului motiv de anulare privind sectorul culturilor arabile, guvernul elen arată că prima scrisoare prin care Comisia a anunțat corecția în cauză a fost cea din 14 aprilie 2004. Așadar, în opinia sa, Comisia nu putea exclude cheltuielile angajate înainte de 14 aprilie 2002, exceptând cazul în care autoritățile elene ar fi comunicat Comisiei elementele necesare pentru calculul respectivei corecții după această dată. Or, elementele pertinente ar fi fost comunicate Comisiei mult mai devreme.

84 Prin urmare, decizia atacată trebuie anulată, în măsura în care impune o corecție forfetară în sectorul uleiului de măsline.

85 Comisia contestă aceste susțineri. Într-adevăr, prin scrisoarea sa din 3 iulie 1998, aceasta ar fi afirmat deja necesitatea de a impune corecțiile aplicate pentru exercițiile 1994 și 1995 exercițiilor următoare. Caracterul lacunar al sistemului de ajutoare în

sectorul în cauză ar fi fost constatat din 1990 și ar fi determinat corecțiile impuse pentru exercițiile financiare 1992-1995. Corecția în cauză se bazează pe aceleași elemente de fapt, dat fiind că Grecia nu ar fi ameliorat decât parțial sistemul său de ajutoare. Republica Elenă ar fi avut cunoștință de neregulile în cauză începând cu anul 1992, fără să conteste vreodată existența acestora. Comisia a reiterat aceste obiecții prin scrisoarea din 3 iulie 1998 și, prin scrisoarea din 8 februarie 1999, a solicitat autorităților elene să îi comunice măsurile adoptate în acest sens pentru exercițiile 1996 și 1997. Cererea de informații a fost reiterată în invitația din 3 august 2001 la o reuniune bilaterală.

86 În orice caz, corecțiile pentru anii 1996-1998 s-ar înscrie în prelungirea celor aplicate începând cu anul 1992. Republica Elenă ar fi fost, așadar, pe deplin informată cu privire la corecția în cauză, a cărei temeinicie ar admite-o indirect.

Aprecierea Tribunalului

87 În vederea analizării prezentului motiv, trebuie, mai întâi, să se ia în considerare constatările ce figurează la punctele 36-46 de mai sus. Apoi, trebuie subliniat că, independent de aspectul dacă data pe care guvernul elen o consideră ca fiind momentul de la care începe să curgă termenul de 24 de luni este corectă, acesta din urmă a sesizat Tribunalul, prin prezentul motiv, cu privire la chestiunea referitoare la competența *ratione temporis* a Comisiei de a impune corecția în cauză.

88 În acest sens, trebuie arătat că elementele de fapt ale procedurii care au determinat această corecție și care sunt invocate de către părți demonstrează că, deși sub regimul Regulamentului nr. 2245/1999, Comisia a acționat în afara competenței sale *ratione temporis*.

89 Într-adevăr, prin scrisoarea din 3 iulie 1998, Comisia a informat autoritățile elene cu privire la poziția sa definitivă în urma controlului privind exercițiile 1994 și 1995. Astfel cum rezultă din punctul B.8.4.1 din raportul de sinteză și din scrisoarea din 3 iulie 1998, acest control pusese în evidență faptul că Ministerul Agriculturii nu dăduse curs constatărilor și propunerilor de sancțiuni emise de organismul de control al ajutoarelor pentru uleiul de măsline, astfel cum reiese din rapoarte de control trimise respectivului minister până la sfârșitul lunii octombrie 1994. Prin scrisoarea din 12 ianuarie 1999, Comisia a informat autoritățile elene, în cadrul aceleiași proceduri, cu privire la cuantumul final al corecției specifice care urma să fie propusă [3 068 123 875 drahme grecești (GRD), respectiv 9 004 031,91 euro]. Această corecție a fost, în final, efectuată, după cum atestă punctul B.8.4.1 din raportul de sinteză.

90 În ceea ce privește prezenta procedură de închidere a conturilor FEOGA cu privire la exercițiile 1996-1998, Comisia a solicitat autorităților elene, prin scrisoarea din 8 februarie 1999, să îi furnizeze anumite informații privind măsurile corective luate împotriva întreprinderilor care se încadrează în cea de a treia categorie dintre cele cinci menționate în scrisoarea din 3 iulie 1998, pentru care controalele puseseră în evidență anumite nereguli.

91 Prin scrisoarea din 2 mai 2001, trimisă în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95, Comisia a comunicat statului membru rezultatele verificărilor sale în cadrul anchetei 2000/11 cu privire la cheltuielile efectuate cu titlu de ajutor la consumul de ulei de măsline pentru exercițiile 1996-1998. În acest sens, Comisia face referire la scrisoarea din 8 februarie 1999. Prin scrisoarea din 3 august 2001, Comisia a convocat statul membru la o reuniune bilaterală în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95 privind, în special, ajutorul la consumul de ulei de măsline. În sfârșit, prin scrisoarea din 14 aprilie 2004, Comisia a comunicat oficial concluziile sale autorităților elene și a evaluat cheltuielile pe care intenționa să le excludă.

92 Trebuie să se considere că, în speță, scrisoarea din 8 februarie 1999 reprezintă începutul unui nou control al Comisiei, și nu o scrisoare în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95.

93 În acest sens, trebuie arătat că respectiva corecție, privind exercițiile 1996-1998, a fost întemeiată pe constatări referitoare la fapte ulterioare celor care au stat la baza corecției privind exercițiile 1994 și 1995.

94 Într-adevăr, astfel cum rezultă din punctul B.8.4.3 din raportul de sinteză coroborat cu scrisoarea Comisiei din 14 aprilie 2004, corecția financiară în cauză a fost aplicată din două motive. Este vorba, în primul rând, de întârzieri în ceea ce privește retragerea autorizațiilor anumitor întreprinderi, care ar fi trebuit efectuată pentru exercițiile 1996 și 1997 în temeiul articolului 12 alineatul (6) din Regulamentul nr. 2677/85, astfel cum a fost modificat prin articolul 1 din Regulamentul nr. 643/93, și, în al doilea rând, de neimpunerea de sancțiuni pentru nereguli privind calitatea uleiului de măsline, în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2677/85, astfel cum a fost modificat prin articolul 1 din Regulamentul nr. 887/96.

95 Astfel cum reiese din punctul B.8.4.3 din raportul de sinteză coroborat cu o scrisoare a Comisiei din data de 31 octombrie 2001, corecția efectuată ca urmare a unor întârzieri în ceea ce privește retragerea autorizațiilor este egală cu cuantumul ajutoarelor primite în mod nejustificat în cursul exercițiilor 1996 și 1997 de patru întreprinderi a căror autorizație ar fi trebuit retrasă pentru aceste perioade.

96 În plus, astfel cum rezultă din comunicarea Comisiei din 14 aprilie 2004, corecția efectuată pentru motivul neimpunerii de sancțiuni pentru nereguli privind calitatea uleiului de măsline este egală cu sancțiunile pecuniare care ar fi trebuit impuse în 38 de cazuri în cursul exercițiilor 1996-1998 și care ar trebui deduse din cheltuielile

FEOGA în temeiul articolului 5 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 2677/85, astfel cum a fost modificat, ultima dată, de articolul 1 din Regulamentul nr. 887/96. Pe de altă parte, din comunicarea din 14 aprilie 2004 reiese că toate eșantionările efectuate de către autoritățile naționale în scopul controalelor de calitate au avut loc după încheierea exercițiului 1995 (15 octombrie 1995), pe când pasajul din scrisoarea din 3 iulie 1998 privind întreprinderile din a treia categorie (a se vedea punctul 90 de mai sus) se referă la rapoarte de control întocmite de autoritățile elene până în luna octombrie 1994.

97 În aceste condiții, se impune constatarea că lipsurile care au stat la baza corecției în cauză (neretragerea de autorizații și neimpunerea de sancțiuni pecuniare) sunt ulterioare exercițiului 1995, care este ultimul exercițiu vizat de primul control al Comisiei. Prin urmare, teza susținută de Comisie în cursul ședinței, conform căreia controlul în cauză nu poate fi distins de primul control, care a vizat exercițiile 1994 și 1995 (a se vedea punctul 89 de mai sus), nu poate fi reținută. Într-adevăr, în speță trebuie să se considere că, verificând dacă autoritățile elene efectuaseră retragerile de autorizații și impunerea de sancțiuni în cursul exercițiilor 1996-1998, Comisia a efectuat un nou control, diferit de primul. Tot astfel, garanția procedurală care rezultă din termenul de 24 de luni stabilit de Regulamentele nr. 729/70 și nr. 1258/1999 nu poate fi încălcată numai pentru motivul că rezultatele unui control sunt parțial similare celor ale unui control anterior.

98 În sfârșit, argumentul Comisiei conform căruia autoritățile elene ar fi acceptat posibilitatea corecției în cauză în cursul procedurii administrative nu poate fi reținut. Într-adevăr, această împrejurare nu este suficientă pentru a-i conferi Comisiei competența *ratione temporis* cerută de Regulamentele nr. 729/70 și nr. 1258/1999 în scopul impunerii de corecții financiare în cadrul FEOGA.

99 În speță, scrisoarea din 2 mai 2001, trimisă în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1663/95, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul

nr. 2245/1999, este prima care conține toate elementele impuse de primul paragraf din această dispoziție. Această scrisoare este, așadar, cea care reprezintă momentul începând de la care trebuie calculat termenul de 24 de luni.

100 În consecință, Comisia nu era competentă *ratione temporis* pentru a exclude cheltuielile efectuate anterior datei de 2 mai 1999. Prin urmare, se impune anularea deciziei atacate în măsura în care exclude de la finanțarea comunitară cheltuieli privind ajutorul la consumul de ulei de măsline.

Cu privire la auditul financiar

Reglementarea comunitară

101 În temeiul articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1251/1999, „[p]lățile [către producători] se efectuează între 16 noiembrie și 31 ianuarie, după recoltare”. [traducere neoficială]

102 Regulamentul (CE) nr. 296/96 al Comisiei din 16 februarie 1996 privind datele care urmează să fie transmise de către statele membre și contabilizarea lunară a cheltuielilor finanțate în cadrul secțiunii „Garantare” a FEOGA și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2776/88 (JO L 39, p. 5) precizează condițiile în care statele membre pot beneficia de acoperirea de către FEOGA, secțiunea Garantare, a cheltuielilor pe care le-au efectuat.

103 În temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 296/96, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1577/2001 al Comisiei din 1 august 2001 (JO L 209, p. 12):

„Avansurile pe baza înregistrărilor de cheltuieli se reduc pentru cheltuielile efectuate după expirarea termenelor limită stabilite după cum urmează:

(a) atunci când cheltuielile efectuate după expirarea termenelor limită sunt egale cu cel mult 4 % din cheltuielile efectuate înainte de expirarea termenelor limită, nu se face nicio reducere, indiferent de numărul lunilor de întârziere;

(b) peste pragul de 4 %, orice alte cheltuieli efectuate cu o întârziere de până la:

— o lună se reduc cu 10 %,

— două luni se reduc cu 25 %,

— trei luni se reduc cu 45 %,

— patru luni se reduc cu 70 %,

— cinci luni se reduc cu 100 %.

Totuși, Comisia va aplica o eșalonare diferită și/sau reduceri mai mici sau nicio reducere dacă apar condiții excepționale de gestionare pentru anumite măsuri sau dacă statele membre introduc justificări temeinic motivate.

Reducerile menționate în prezentul articol sunt efectuate în conformitate cu regulile stabilite la articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 2040/2000." [traducere neoficială]

Raportul de sinteză

104 Conform punctului C.1.1.1 din raportul de sinteză, serviciile Comisiei au analizat întârzierile de plată constatate în cursul perioadei cuprinse între 16 octombrie 2000 și 15 octombrie 2001, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul nr. 296/96. În urma acestui control și a discuțiilor bilaterale, Comisia a aplicat corecții privind opt posturi bugetare.

Argumentele părților

105 Dintre posturile bugetare vizate de corecțiile în materie de audit financiar, guvernul elen contestă corecțiile de 455 070,44 euro privind ajutorul pentru măzăriche și de 33 718,52 euro privind ajutorul la hectar pentru orez.

106 Guvernul elen invocă un singur motiv de anulare, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 296/96, a articolului 7 alineatul (4) și a articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1258/1999, precum și a documentului nr. VI/5330/97, însoțită de o motivare insuficientă și de o eroare de fapt.

107 Din dispozițiile menționate mai sus ar rezulta că statele membre sunt obligate să respecte termenele de plată a ajutoarelor, în caz contrar acestea suportând corecții financiare degresive de până la 100 % din cheltuieli. Or, Comisia ar trebui, în primul rând, să țină seama în acest scop de prejudiciul financiar suferit de Comunitate din cauza nerespectării acestor termene și, în al doilea rând, să respecte principiul proporționalității. În plus, Comisia ar fi obligată să aplice reduceri mai mici sau nicio reducere dacă apar condiții excepționale de gestionare pentru anumite măsuri sau dacă statele membre prezintă justificări temeinic motivate. Prin urmare, depășirea unui termen de plată din cauza controalelor suplimentare în cazuri care au făcut obiectul unei contestații sau ca urmare a unor plăți complementare intervenite în urma analizei obiecțiilor întemeiate pe erori de înregistrare în bazele de date ar reprezenta o condiție excepțională însoțită de justificări temeinic motivate.

108 Autoritățile elene au informat Comisia cu privire la faptul că întârzierea de plată se datora unor controale suplimentare indispensabile, în special în cadrul prefecturii Iraklion, care este cea mai mare din țară în privința producției de măzăriche. Prin scrisoarea din 26 ianuarie 2001, autoritățile elene au solicitat amânarea termenului de plată a ajutoarelor în scopul respectării cerințelor documentului de lucru nr. VI/7105/98 privind creșterea ratei de control în cazul constatării de nereguli semnificative. Prin scrisoarea din 1 februarie 2001, Comisia a respins această cerere, menționând totodată că documentele justificative referitoare la aceasta vor fi luate în considerare în cadrul procedurii de închidere a conturilor FEOGA pentru a nu impune o corecție. Pragul de 4 % prevăzut de articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 296/96 (a se vedea punctul 103 de mai sus) nu a fost depășit decât din cauza creșterii considerabile a controalelor efectuate de către autoritățile prefectorale din Iraklion.

109 Or, prin scrisoarea din 6 noiembrie 2003, Comisia ar fi considerat că realizarea controalelor în cauză se încadra în sfera de aplicare a articolului 4 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 296/96. Comisia nu ar fi trebuit, așadar, să impună nicio corecție sau, cel puțin, ar fi trebuit să impună doar o corecție inferioară.

110 Referitor la corecția privind ajutorul la hectar pentru orez, guvernul elen subliniază că întârzierile constatate se datorau analizei obiecțiilor întemeiate pe erori de înregistrare a elementelor în baza de date. În privința uneia dintre cele trei prefecturi în cauză, întârzierea s-ar fi datorat unei greve în cadrul unei asociații a cooperativelor agricole, împrejurare ce reprezintă un caz de forță majoră. Rezultă că întârzierile în cauză ar fi datorate unor împrejurări excepționale care vizează protejarea intereselor financiare ale Comunității. Date fiind aceste împrejurări, guvernul elen solicită anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta impune corecția respectivă sau, în subsidiar, limitarea acesteia la 2 % din plățile efectuate după expirarea termenului.

111 Comisia răspunde că articolul 4 alineatul (2) litera (b) ultimul paragraf din Regulamentul nr. 296/96 trebuie, în calitate de dispoziție derogatorie, să facă obiectul unei interpretări stricte, sarcina probei revenindu-i părții care dorește să se prevaleze de acesta.

112 În privința ajutoarelor pentru măzăriche, întârzierile de plată care depășesc pragul de 4 % (a se vedea punctul 103 de mai sus) ar fi fost nejustificate, acest prag fiind acordat în scopul facilitării aprofundării controalelor, precum și al efectuării de controale suplimentare. De altfel, cererea de prelungire a termenului ar fi fost introdusă cu trei zile înainte de expirarea termenului suplimentar și, prin urmare, nu poate fi acceptată. Din documentul nr. VI/5330/97 ar rezulta că, dacă statele membre doresc să obțină o derogare din cauza efectuării de controale suplimentare, acestea trebuie să aducă dovada că sumele care fac obiectul unei contestații depășesc pragul de 4 % din

cheltuielile plătite. Comisia consideră că autoritățile elene nu au justificat în mod corespunzător depășirea termenelor și că, în orice caz, cererea de prelungire a fost introdusă tardiv.

113 Acest raționament ar fi valabil și în privința ajutorului la hectar pentru orez. Guvernul elen nu ar putea invoca împrejurări de care este chiar el răspunzător, precum examinarea contestațiilor și a obiecțiilor bazate pe erori în baza de date, pentru a justifica depășirea termenelor.

Aprecierea Tribunalului

114 Trebuie arătat că, astfel cum reiese din tabelul ce figurează la punctul C.1.1.4 din raportul de sinteză, Comisia a aplicat, în ceea ce privește ajutorul pentru măzăriche și ajutorul la hectar pentru orez, corecții egale cu deducerile făcute deja în cadrul avansurilor lunare, în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 296/96.

115 De asemenea, trebuie subliniat, astfel cum o face și Comisia, că articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 296/96 reprezintă o dispoziție care instituie o derogare și, prin urmare, trebuie interpretată în mod restrictiv.

116 Pe de altă parte, cheltuielile de finanțare în sarcina FEOGA trebuie calculate presupunând că termenele prevăzute de reglementarea agricolă aplicabilă sunt respectate. În consecință, dacă autoritățile naționale efectuează plata ajutoarelor după expirarea termenului, acestea pun în sarcina FEOGA, după cum atestă considerentul al patrulea al Regulamentului nr. 296/96, cheltuieli nelegale și, prin urmare, neeligibile

(a se vedea, în acest sens, Hotărârea Curții din 28 octombrie 1999, Italia/Comisia, C-253/97, Rec., p. I-7529, punctul 126). Așadar, statul membru trebuie să își adapteze sistemul de controale ținând seama de termenul impus pentru plățile ajutoarelor de articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1251/1999 (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Tribunalului din 20 iunie 2006, Grecia/Comisia, T-251/04, nepublicată în Recueil, punctul 76). În plus, pragul de 4 % prevăzut de articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 296/96 servește tocmai la a le oferi statelor membre posibilitatea de a efectua controale suplimentare, precizând totodată că numărul de luni de întârziere nu are nicio influență asupra plăților care nu depășesc acest prag.

117 Astfel cum reiese din dosar, autoritățile prefectorale din Iraklion nu au informat Ministerul Agriculturii cu privire la primele rezultate ale controalelor decât la 19 ianuarie 2001, acesta din urmă amintind, prin scrisoarea din 22 ianuarie 2001, obligația de a efectua noi controale, conform documentului VI/7105/98 (a se vedea punctul 108 de mai sus). Prin scrisoarea din 26 ianuarie 2001 (vineri), acest minister a solicitat o prelungire a termenului de plată ce urma să expire la data de 31 a aceleiași luni, fără a preciza însă cultura vizată și fără a furniza elemente justificative referitoare la aceasta. Această cerere a fost respinsă în mod întemeiat de către Comisie prin faxul din 1 februarie 2001 ca fiind imprecisă și, mai ales, tardivă.

118 În aceste condiții, Comisia și-a menținut în mod întemeiat poziția în scrisoarea sa din 6 noiembrie 2003, conform căreia necesitatea de a efectua controale suplimentare invocată de autoritățile elene nu ar trebui să depășească pragul de 4 % (a se vedea punctul 103 de mai sus).

119 Prin urmare, guvernul elen nu a dovedit întrunirea condițiilor de aplicare a articolului 4 alineatul (2) ultimul paragraf din Regulamentul nr. 296/96 în ceea ce privește întârzierile de plată în cazul ajutorului pentru măzăriche.

120 Acest raționament este valabil și în ceea ce privește ajutorul la hectar pentru orez. Într-adevăr, Comisia subliniază în mod întemeiat că statul membru nu poate justifica plăți tardive invocând carențele care privesc procedurile naționale și contestațiile care decurg din acestea. În privința argumentului întemeiat pe greva invocată de autoritățile elene drept caz de forță majoră, acesta nu poate fi reținut. Singurul document referitor la aceasta este o scrisoare datată 25 octombrie 2001 a prefecturii din Imathia adresată Ministerului Agriculturii, care explică faptul că greva în cauză a avut drept consecință trimiterea tardivă, la 30 aprilie 2001, a rezultatelor examinării contestațiilor. Or, această grevă a determinat o întârziere în examinarea contestațiilor introduse din cauza erorilor în efectuarea plății ajutoarelor, complicație imputabilă statului membru. De altfel, guvernul elen nu prezintă niciun element cu privire la durata grevei în cauză și nici cu privire la caracterul său inopinat sau nu. Prin urmare, prezentul motiv de anulare trebuie respins.

121 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că decizia atacată trebuie anulată în măsura în care impune Republicii Elene o corecție specifică de 200 146,68 euro pentru exercițiile financiare 1996-1998 (ajutor la consumul de ulei de măsline), iar în ceea ce privește celelalte capete de cerere acțiunea trebuie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

122 Conform articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere. Întrucât Republica Elenă a căzut în pretenții cu privire la majoritatea capetelor de cerere, trebuie să se decidă că aceasta va suporta, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, 70 % din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie, aceasta din urmă suportând 30 % din propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) **Anulează Decizia 2005/354/CE a Comisiei din 29 aprilie 2005 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de către statele membre în temeiul Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, în măsura în care aceasta impune Republicii Elene o corecție specifică de 200 146,68 euro pentru exercițiile financiare 1996-1998 (ajutor la consumul de ulei de măsline).**

2) **Respinge celelalte capete de cerere.**

3) **Republica Elenă suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, 70 % din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie, aceasta din urmă suportând 30 % din propriile cheltuieli de judecată.**

Pirrung Forwood Papasavvas

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 12 septembrie 2007.

Grefier Președinte

E. Coulon J. Pirrung

Cuprins

Cadrul juridic ..... II - 3479

Istoricul cauzei ..... II - 3482

Procedura și concluziile părților ..... II - 3484

Cu privire la temeinicia acțiunii ..... II - 3485

Cu privire la culturile arabile ..... II - 3485

Reglementarea comunitară ..... II - 3485

Raportul de sinteză ..... II - 3488

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe necompetența *ratione temporis* a Comisiei ..... II - 3490

— Argumentele părților ..... II - 3490

— Aprecierea Tribunalului ..... II - 3492

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe erori de drept și de fapt, însoțite de o motivare insuficientă ..... II - 3496

— Argumentele părților ..... II - 3496

— Aprecierea Tribunalului ..... II - 3498

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea documentului nr. VI/5330/97 și a principiului proporționalității, pe o eroare de fapt și pe o motivare insuficientă privind rata corecției forfetare în cauză ..... II - 3501

— Argumentele părților ..... II - 3501

— Aprecierea Tribunalului ..... II - 3504

Cu privire la uleiul de măsline ..... II - 3505

Reglementarea comunitară ..... II - 3505

Raportul de sinteză ..... II - 3505

Argumentele părților ..... II - 3506

Aprecierea Tribunalului ..... II - 3507

Cu privire la auditul financiar ..... II - 3511

Reglementarea comunitară ..... II - 3511

Raportul de sinteză ..... II - 3513

Argumentele părților ..... II - 3513

Aprecierea Tribunalului ..... II - 3516

Cu privire la cheltuielile de judecată ..... II - 3518